

[Ivar Hansen]

række områder af denne konflikt, og at regeringen også får lejlighed til at give udtryk for sin bedømmelse af mulighederne for hurtigt at få genetableret normal flyvetrafik fra danske lufthavne.

Besvarelse

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Indledningsvis vil jeg gerne udtale, at jeg er aldeles enig med hr. Ivar Hansen i, at der til den meget alvorlige situation, som flyvelederne alene har givet anledning til, knytter sig store erhvervsmæssige og store beskæftigelsesmæssige interesser.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at det utvivlsomt hos mange ude over det ganske land i disse dage giver anledning til megen undren, at ordføreren for forespørgerne, hr. Ivar Hansen, i sin egen tid som minister for offentlige arbejder ikke har været optaget af at løse de problemer, som jeg forstår hr. Ivar Hansen nu er så stærkt optaget af skal løses fra anden side.

Når jeg indledningsvis gør denne bemærkning, er det bl.a. med baggrund i, at den situation, som vi i øjeblikket befinder os i på dette område, ikke er nogen ny situation. I fortsættelse heraf vil jeg da også gerne minde om, at i mere end 5 år har flere lande været udsat for flyvelederaktioner med deraf følgende trafikvanskeligheder. Indledningsvis var anledningen til disse aktioner ifølge flyveledernes egne oplysninger dårlige arbejdsforhold, og de senere års aktioner eller optræk til aktioner har koncentreret sig om lønforbedringer.

For Danmarks vedkommende oplevede vi første gang disse problemer i foråret 1980, ja, jeg går ikke for langt, når jeg samtidig tilkendegiver, at de, der sådan havde fingerspidsfornemmelse, vel allerede forud for regeringsskiftet i 1979 kunne fornemme, at der var et og andet under opsejling, trods det, at flyvelederne, der alle er tjenestemandsansatte, i 1979 havde opnået en væsentlig bedre lønrammeindplacering med automatisk oprykning og en ændret pensionsordning. Utilfredsheden sidste år blev også begrundet med, at de på grund af en vis mangel på flyveledere ikke alle kunne få fuld sommerferie i højsæsonen, samt at de måtte påtage sig en vis mængde overarbejde.

Situationen tilspidsedes, da efterhånden knap 20 flyveledere valgte at forlade Danmark for i løbet af sidste halvdel af 1980 at tage arbejde i et internationalt firma, der driver flyvekontrolltjeneste i bl.a. Mellemosten og Malaysia. I maj-juni 1980 vægrede flyvelederne sig ved at møde for andre, der fik forfald, dels på grund af utilfredshed med aflønningen, dels på grund af utilfredshed med overarbejdsbetalingen.

Med udsigten til en yderligere forværring på grund af afgang af flyveledere til udlandet indførte statens luftfartsvæsen med min billigelse i juli måned sidste år en udvidelse af en bestående rådighedsordning, som på den ene side var økonomisk meget fordelagtig for flyvelederne, på den anden side sikrede, at flyvelederne lod sig tilkalde til erstatning ved forfald og tog overarbejde i fornødent omfang, således at lufttrafikken kunne afvikles normalt. Denne ordning skulle vare til tidspunktet for forlængelsen af overenskomsterne for statens område, nemlig den 1. april i år.

Herefter skal jeg gøre nogle bemærkninger om de bestræbelser, der er udfoldet og stadig udfoldes for så hurtigt som muligt at skaffe erstatning for de manglende flyveledere.

Må jeg nævne, at alle villige, egnede erhvervspiloter, som der på trods af forestillinger herom kun er få af, er under uddannelse til flyveledere, at uddannelsen til flyveledere er under ændring, således at den hidtidige 3-årige uddannelse ændres til en 2¼-årig uddannelse, og at dele af uddannelsen nu foregår i udlandet. Må jeg om den foranstaltning, der tager sigte på, at den hidtidige 3-årige uddannelse ændres til en 2¼-årig uddannelse, yderligere gøre den bemærkning, at det er en foranstaltning, der er taget initiativ til inden for det sidste års tid. Når jeg understreger dette meget stærkt, er det for samtidig at få lejlighed til at tilkendegive, at ifølge de sagsakter, der har været tilgængelige for mig i min tid som minister for offentlige arbejder, er det i hvert fald ikke noget, der har optaget min forgænger.

De foranstaltninger, som jeg her har nævnt, vil i årene fra 1981 til 1983 næsten fordoble den hidtil planlagte tilgang af færdiguddannede flyveledere. Men jeg må understrege, at yderligere forbedringer på dette område næppe kan opnås, fordi der er – det ønsker jeg ikke at skjule – en uundgåelig fla-